

lende Farve; tværtimod, jeg synes, den har en meget smuk Farve, og jeg har ikke fra det almindelige Forbrug hørt nogen Klage derover. Vi har nu levet under disse Forhold i 25 Aar, og jeg synes ikke, der er mindste Grund til at forlade dem. Det er for mig det vigtigste Punkt i Lovforslaget.

Saa er der fremført som et Motiv til at fremsætte Lovforslaget, at man vil lempe Bestemmelserne med Hensyn til Transithandelen. Ja, for saa vidt vi skal have Farvebestemmelserne ophævede, er det jo givet, at saa maa man ogsaa tillade Transithandel med Smør, der har Smørets Farve. Men for saa vidt man skal bibeholde de nuværende Bestemmelser angaaende Farvningen, vil det dog maaske være betænkeligt at fravige Bestemmelserne med Hensyn til Transithandelen.

Som tredje Motiv for Lovforslagets Fremsættelse er endelig fremført, at Brugsforeningerne skulde ind under Loven. Jeg kan ikke se rettere, end at Brugsforeningerne falder ind under den bestaaende Lov. Brugsforeningerne opretter nu igennem deres Fællesforening en Margarinefabrik, men Fællesforeningen sælger eller fordeler ikke blot til Brugsforeninger, som kun fordeler til eller handler med Medlemmerne, men ogsaa til Foreninger, der har løst Næringsbevis og sælger til eller handler med alle, og denne Omstændighed vil bevirke, at Brugsforeningerne og Brugsforeningernes Fællesorganisation vil falde ind under Loven.

Jeg kan saaledes ikke se, at der var nogen tvingende Grund til i Øjeblikket at forelægge et Forslag som det, vi her behandler; men jeg har selvfølgelig ikke noget imod, at man paa visse Punkter ændrer den bestaaende Lov, navnlig naar vi kan bibeholde de Bestemmelser, den indeholder vedrørende Farvning. Det forekommer mig heller ikke, at Margarinefabrikanterne, som jo har taget Initiativet til, at denne Lov ændres, har noget at beklage sig over. Det har jo vist sig, at Margarinefabrikationen her i Landet siden 1888 har haft en rivende Udvikling. Ifølge Statistisk Aarvog tilvirkedes der saaledes i 1891—95 7,77 Mill. kg indenlandsk Margarine her i Landet, medens der i 1911 fremstilledes 35,40 Mill. kg. Og ser man hen til Forbruget, saa viser det sig, at i 1891—95 har Forbruget pr. Indbygger her i Landet været 3,95 kg, medens det i 1911 er vokset til 13,32 kg. Det ses altsaa, at de Lovbestemmelser, vi har haft hidtil, ikke har lagt Hindringer i Vejen for en natur-

lig Udvikling af Margarinefabrikationen. Jeg vil ogsaa nødig være med til at lægge saadanne Hindringer i Vejen for en naturlig Udvikling, men paa den anden Side vil jeg dog lige saa nødig være med til at skabe Tilstande, som gør det lettere at forveksle Smør og Margarine, end det er nu.

Jeg kunde ønske, inden man tager endelig Stilling til dette Spørgsmaal, at vide, hvordan f. Eks. vore Mejeriorganisationer stiller sig til Spørgsmaalet, og jeg kunde ogsaa ønske at vide, hvordan en Mand som Statskonsulent Faber ser paa Spørgsmaalet, om han mener, at det vil være ganske uden Betydning for vor Samhandel med England, om vi har Farvebestemmelser eller ikke. Jeg har, som sagt, adskillige Betænkeligheder, og jeg vil bede om, at disse Betænkeligheder maa blive overvejede i det Udvalg, som vil blive nedsat, hvad jeg for øvrigt føler mig overbevist om, da de er fremsatte af Medlemmer, som sikkert vil komme til at deltage i Udvalgets Arbejde.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Hvis nærværende Lovforslag skulde staa og falde med Spørgsmaalet om Farveforbud eller Farvefrihed, vilde jeg ikke paastaa, at den Forhandling, der hidtil har været ført, varlede godt for dets Fremme. Naa, undertiden gaar det jo ikke saa slemt, som Præsterne præker, og her er det jo Ordførerne, der fungerer som en Slags Præster. Det faar vi nu at se i Udvalget. Men af min første Bemærkning vil det fremgaa, at det er ikke for mig noget saa absolut afgørende, om vi beholder Farveforbudet, eller vi giver Margarine fri i Henseende til Farven. Der er fremsat et stærkt og, synes jeg, ret velbegrundet Ønske om at gaa bort fra Farveforbudet, og personlig er det min Mening, at man udmærket kan imødekomme dette Ønske uden at skade nogen virkelig underbygget Interesse. Men det kan vi jo drøfte nærmere i Udvalget. Maa jeg med det samme sige, at naar man har spurgt mig, om jeg har rettet Henvendelse til Landbrugsorganisationerne, skal jeg tilstaa — det ærede Medlem fra Sorø vil opfatte det som en Tilstaaelse —, at det har jeg ikke. Jeg mener ikke, at dette Spørgsmaal i og for sig særlig vedrører Landbrugsorganisationerne. Man kunde sige, at det til en vis Grad hører under Mejeriorganisationerne, men jeg synes ikke, det kan være en Pligt i alle Tilfælde at høre Organisationerne, selv om man tør forudsætte, at de er interesserede.